

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยการสอบถามผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 240 คน

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบ ดำเนินการใน 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบ ดำเนินการใน 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1) การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

ส่วนที่ 2) การศึกษาพหุกรณี (Multi-case Studies) โรงเรียนต้นแบบเป็นโรงเรียนรางวัลพระราชทานมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 2 โรงเรียน และโรงเรียนรางวัลทรงคุณค่า (OBEC AWARD) มัธยมศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 2 โรงเรียน รวมจำนวน 4 โรงเรียน

นำข้อมูลจากข้อ 1) และ 2) มาวิเคราะห์และสร้างรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของรูปแบบ

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ

ผู้วิจัยตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยการสอบถามความคิดเห็นของรองผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบริหารงานวิชาการ จำนวน 240 คน

ระยะที่ 4 การพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบ

ผู้วิจัยพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบ โดยนำข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 3 มาร่างคู่มือการใช้รูปแบบ นำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ แก้ไขปรับปรุง และจัดพิมพ์คู่มือการใช้รูปแบบฉบับจริงต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ารูปแบบมี 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบหลักที่ 1 ขอบข่ายงานวิชาการที่ต้องพัฒนามี 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) การบริหารหลักสูตร (2) การจัดกระบวนการเรียนรู้ (3) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ (5) การนิเทศการศึกษา องค์ประกอบหลักที่ 2 กระบวนการบริหารงานวิชาการ มี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การวางแผน (2) การดำเนินงาน และ (3) การประเมินผล

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D.= 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 องค์ประกอบหลัก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบหลักจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กระบวนการบริหารงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.90$, S.D.=0.32) และขอบข่ายงานวิชาการที่ต้องพัฒนา ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.40) ตามลำดับ

3. ผลการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการบริหารงาน วิชาการ โดยมีเนื้อหาประกอบด้วย คำชี้แจง ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการบริหารงาน วิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า มีข้อบ่งชี้งานวิชาการที่ต้องพัฒนา 5 ด้าน คือ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ 5) และการนิเทศการศึกษา ผลการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิและการศึกษาพหุกรณีโรงเรียนต้นแบบพบว่า มีข้อบ่งชี้งานวิชาการที่จะต้อง พัฒนา 5 ด้านดังกล่าวเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากข้อบ่งชี้งานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กทั้ง 5 ด้านนี้มีปัญหามาก การจะบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิผลจะต้องดำเนินการในด้าน เหล่านี้ก่อน สอดคล้องกับคัมภีร์ สุตแท้ (2553, หน้า 130) ที่กล่าวถึงปัญหาการบริหารงาน วิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กว่า มีปัญหาดังนี้ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร ครูไม่เข้าใจ หลักสูตร 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ได้มีส่วนร่วมใน การจัดทำหลักสูตร 3) ด้านการจัดการกระบวนการเรียนการสอน ครูไม่สามารถเตรียมการสอน ได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบสอน ซึ่งมีหลายวิชา หลายชั่วโมง และหลายชั้นเรียน ในหนึ่งวัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนค่อนข้างต่ำ ขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล ขาดเครื่องมือวัดผลที่ได้มาตรฐาน 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูขาดความสนใจและความตระหนักถึง ความสำคัญของการวิจัย และ 6) ด้านการนิเทศการศึกษา ยังดำเนินการไม่เป็นไปตาม แผนการนิเทศ สอดคล้องกับสุพจน์ อริยะจักร (2548, หน้า 89) ได้ศึกษาการพัฒนาการ บริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน พบว่า มีปัญหาด้านการจัดสื่อการเรียน โรงเรียนมีสื่อน้อยและไม่ทันสมัย ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สอดคล้องกับผลการวิจัย

ของชัยรัตน์ ล้ำฤทธิ (2552, หน้า 98–99) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือข่ายนครเดชาพบว่า มีปัญหาด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดอกฝ้าย ทศนเกตุ (2553, หน้า 102) ที่ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน และด้านการวิจัยและพัฒนา และยิ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วันชัย พงสุพันธ์ (2553, หน้า 203) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า โรงเรียนขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย ครูขาดความกระตือรือร้นในการทำความเข้าใจหลักสูตรใหม่ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารัตน์ วีรพัฒน์ (2553, หน้า 154) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 พบว่า มีปัญหาด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษามีค่าความต้องการจำเป็นมากที่สุด (PNI=1.92) แสดงให้เห็นว่าการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมีปัญหามากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552, หน้า 129–130) ทำการวิจัยสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาคาดการณ์การจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า นับตั้งแต่มีการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา มีปัญหาที่ต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงในด้านคุณภาพของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553 ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากปัญหาด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ไม่มีการดำเนินการนิเทศภายในที่เป็นระบบ การนิเทศจากบุคลากรภายนอกไม่มีความต่อเนื่อง ขาดศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะสาขาวิชา ประกอบกับศึกษานิเทศก์มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับความต้องการของครูและบุคลากรในสถานศึกษา ส่งผลให้ครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

การจัดศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบว่า การนิเทศภายในสถานศึกษายังไม่เข้มแข็ง แม้สถานศึกษาแต่ละแห่งได้จัดให้มีการนิเทศโดยใช้วิธีการนิเทศที่แตกต่างกัน เช่น การนิเทศ โดยผู้บริหารนิเทศโดยหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และนิเทศโดยเพื่อนครู เป็นต้น แต่ผู้นิเทศยังขาด ความรู้ในเนื้อหาสาระและความชำนาญในการนิเทศ การดำเนินการนิเทศยังไม่จริงจัง ขาด ความต่อเนื่องและไม่มีระบบ นอกจากนี้ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากผลการนิเทศเพื่อการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับรัตนดา ดวงแก้ว และคณะ (2555, หน้า 78-79) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาของการนิเทศการเรียนการสอนมีดังนี้ 1) ด้านการเตรียมการนิเทศ พบปัญหาเกี่ยวกับความพร้อม ของคณะกรรมการการนิเทศ การขาดการวางแผนร่วมกันอย่างเป็นระบบและไม่ได้วิเคราะห์ สภาพปัญหาหรือความต้องการอย่างแท้จริงของครูผู้รับการนิเทศ รวมถึงขาดการเตรียม บุคลากรที่จะทำหน้าที่ผู้นิเทศอย่างเหมาะสมทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ 2) ด้านการ ปฏิบัติการนิเทศ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและเวลาในการนิเทศ ของผู้บริหารและครูผู้นิเทศ อีกทั้งผู้รับการนิเทศไม่มีความเข้าใจในกระบวนการนิเทศและ ไม่ได้รับการสะท้อนการนิเทศจากผู้นิเทศ และ

3) ด้านการประเมินผลการนิเทศ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการนิเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องและไม่มีผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และ สอดคล้องกับเก็จกนก เอื้อวงศ์ (2555, หน้า 40) ที่กล่าวถึงปัญหาการนิเทศของโรงเรียนว่า มีปัญหาดังนี้ 1) ปัญหาด้านบุคลากรการนิเทศ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะ การนิเทศ ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจในงานวิชาการและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการ นิเทศ ครูไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและมีทัศนคติทางลบต่อการนิเทศ 2) ปัญหาด้าน กระบวนการนิเทศ สถานศึกษาขาดการเตรียมความพร้อมการศึกษาความต้องการ จำเป็น การดำเนินการยังไม่เป็นไปตามแผน และขาดการประเมินผลและนำผลการนิเทศ ไปใช้ประโยชน์และ 3) ปัญหาสภาพแวดล้อมภายนอก ขาดการสนับสนุนเพื่อการพัฒนาการ นิเทศ และยังสอดคล้องกับนพพรพรรณ ญาณโกมุท (2558, หน้า 40) ที่กล่าวว่า การนิเทศ ภายในเป็นกระบวนการหนึ่งที่พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีประสิทธิภาพและ เกิดประสิทธิผลต่อนักเรียน และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของสถานศึกษาที่ต้องการมุ่งแก้ไขปรับปรุง และช่วยในการพัฒนาครู ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555, หน้า 5) ได้กำหนดแนว ทางการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Professional Development) เพื่อให้ เกิดการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบโดยใช้กระบวนการนิเทศภายใน พัฒนาการจัดการเรียน

การสอนของครู ในสภาวะการณ์ที่ปฏิบัติจริงในชั้นเรียน กระบวนการนิเทศภายในเป็นกิจกรรม หรือวิธีการที่ครูภายในโรงเรียนร่วมมือกันในการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนซึ่งกันและกัน เป็นวิธีการที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนครูและผู้บริหาร การนิเทศเป็นการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (วัชรวิภา เลาเรียนดี, 2556, หน้า 102) และสอดคล้องกับ แนวคิดของ Glickman, Gordon & Ross-gordon (2007, p.135) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการ นิเทศว่ามีความสำคัญเพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการสอนของ ครูที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนและช่วยส่งเสริมให้การศึกษาเจริญก้าวหน้า

3. ผลการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มี 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ขอบข่ายงานวิชาการที่ต้องการพัฒนา มี 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) การบริหารหลักสูตร (2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ (3) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา (4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ (5) การนิเทศ การศึกษา 2) กระบวนการบริหารงานวิชาการ มี 3 ชั้น ประกอบด้วย (1) การวางแผน (2) การดำเนินงาน และ (3) การประเมินผล ซึ่งสอดคล้องแต่ต่างกันในเรื่องรายละเอียดกับการวิจัยของคัมภีร์ สุตแท้ (2553, หน้า 181-182) ที่ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหาร งานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียน ขนาดเล็ก มี 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) องค์ประกอบหลักที่ 1 ขอบข่ายการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก มี 11 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น (2) การวางแผนด้านวิชาการ (3) การเรียนการสอนและการ พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้ (4) การพัฒนาหนังสือ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ (5) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน (6) การนิเทศ การศึกษา (7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา (8) การแนะแนวการศึกษา (9) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา (10) การพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา (11) การส่งเสริม สนับสนุน และการ ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว ชุมชน และ องค์การอื่นที่จัดการศึกษา 2) องค์ประกอบหลักที่ 2 กระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก มี 6 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ (1) การระบุเป้าหมาย (2) การจัดทำแผน กลยุทธ์ (3) การปฏิบัติงานตามแผน (4) การส่งเสริม ควบคุม กำกับ ติดตาม นิเทศ

(5) การตรวจสอบและประเมินผล และ (6) การสะท้อนผล รายงานผลการดำเนินงาน และ การนำผลการประเมินไปใช้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นผลมาจากการค้นพบในการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กมุ่งเน้น การเปิดสอนรายวิชาหลักสูตรท้องถิ่นให้มากเพื่อลดคาบสอนของครูและขาดแคลนครู ดังนั้นโรงเรียนขนาดเล็กควรวางแผนจัดการเรียนการสอนรายวิชาหลักสูตรท้องถิ่นอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายงานวิชาการที่ต้องการพัฒนา มี 5 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการนิเทศการศึกษา โรงเรียนขนาดเล็กควรพัฒนาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน โดยศึกษาและดำเนินการตามคู่มือ การใช้รูปแบบ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการและการพัฒนางานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้
ท้องถิ่นสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก

2.1 ควรทำวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก

2.2 ควรทำวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาหลักสูตรท้องถิ่นที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก

2.3 ควรทำวิจัยรูปแบบการนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก

2.4 ควรทำวิจัยการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.5 ควรทำการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเทคโนโลยีแก่นักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี